

Reïntegratieverordening Wet werk en bijstand gemeente Aa en Hunze

De raad der gemeente Aa en Hunze;
gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van de gemeente Aa en Hunze,
d.d. 12 november 2009, nummer 2010/07;
gelet op de bepalingen van de Gemeentewet, artikel 8 van de Wet werk en bijstand en de Algemene wet bestuursrecht;
overwegende dat de gemeenteraad een reïntegratieverordening dient vast te stellen;

besluit:

- in te trekken

de Reïntegratieverordening gemeente Aa en Hunze vastgesteld d.d. 13 april 2005;

- vast te stellen:

Reïntegratieverordening Wet werk en bijstand gemeente Aa en Hunze.

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. De wet: de Wet werk en bijstand (WWB);
- b. IOAW: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze Werknemers;
- c. IOAZ: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen Zelfstandigen;
- d. Uitkeringsgerechtigde: degene die een periodiek uitkering voor levensonderhoud ontvangt op grond van de wet, de IOAW of de IOAZ;
- e. Anw-ers: personen met een uitkering volgens de Algemene nabestaandenwet die ingeschreven zijn bij de Centrale organisatie werk en inkomen (CWI);
- f. Nugger: een persoon als bedoeld in artikel 6 onder a. van de wet, maar ouder dan 18 jaar;
- g. Awb: de Algemene wet bestuursrecht;
- h. Belanghebbende: een persoon die behoort tot de doelgroep en die aanspraak maakt op ondersteuning of aan wie de ondersteuning wordt geboden;
- i. Voorzieningen: voorzieningen bedoeld in artikel 7 eerste lid onder a van de wet, deze verordening en het beleidsplan als bedoeld in artikel 3, eerste lid van deze Verordening;
- j. Het college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Aa en Hunze;
- k. De raad: de gemeenteraad van de gemeente Aa en Hunze;
- l. Arbeidsinschakeling: het verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid, waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een voorziening als bedoeld in artikel 7, lid 1, onder a van de wet;
- m. Algemeen geaccepteerde arbeid: alle arbeid, zonder beperkende voorwaarden qua aard en omvang van het werk en aansluiting op opleiding en ervaring, met uitzondering van illegale arbeid en arbeid tegen een lager loon dan het wettelijk minimum en rekening houdend met gewetensbezwaren zodanig dat deze strikt persoonlijke omstandigheden zwaarwegend zijn en een onvermijdelijk conflict opleveren met het te verrichten werk;
- n. Gesubsidieerde arbeid: werk, waarbij de werknemer over het algemeen wel in staat is om productieve arbeid te verrichten, maar waarbij een verschil bestaat tussen de loonkosten van de werkgever en de mate waarin een gemiddelde werknemer deze productieve arbeid verricht;
- o. Werknemers in gesubsidieerde arbeid: werknemers als bedoeld in artikel 10, tweede lid van de wet.

HOOFDSTUK 2 BELEID EN FINANCIEN

Artikel 2 Opdracht aan het college

1. Het college biedt aan bijstandsgerechtigden tot 65 jaar, personen met een nabestaanden- of halfwezenuitkering, niet-uitkeringsgerechtigden, alsmede aan personen als bedoeld in artikel 10, tweede lid van de wet, ondersteuning bij de arbeidsinschakeling en, voor zover het college dat noodzakelijk acht, een voorziening gericht op die arbeidsinschakeling. Artikel 40, 1e lid van de wet is van overeenkomstige toepassing.
2. Bij de keuze voor de mogelijkheden van ondersteuning en het aanbieden van voorzieningen wordt door het college een afweging gemaakt, waarbij gekeken wordt of de ondersteuning of de voorziening, gelet op de mogelijkheden en capaciteiten van een belanghebbende het meest doelmatig is met het oog op inschakeling in de arbeid.
3. Het college draagt zorg voor voldoende aanbod aan ondersteuning en voorzieningen.

Artikel 3 Beleidsplan

1. De gemeenteraad stelt ter nadere uitvoering van deze verordening een beleidsplan vast, waarin beleidsprioriteiten worden aangegeven, alsmede de hoogte en wijze van financiering. Dit plan omvat in elk geval:
 - Een omschrijving van het beleid ten aanzien van de verschillende doelgroepen en de prioritering binnen en tussen die groepen, waarbij een evenwichtige aanpak als uitgangspunt wordt genomen;
 - De wijze waarop de aanbesteding wordt vorm gegeven;
 - De criteria voor het ontheffingenbeleid ten aanzien van de arbeidsverplichting, waarbij in het bijzonder aandacht wordt besteed aan de combinatie van arbeid en zorg;
 - Het flankerend beleid ten aanzien van zorg en hulpverlening.
2. Het college zendt éénmaal per jaar aan de gemeenteraad een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van het beleid. Dit verslag wordt vorm gegeven conform het verslag als bedoeld in artikel 77 van de wet.
3. Het beleidsplan als bedoeld in het eerste lid, alsmede het verslag als bedoeld in het tweede lid bevat het oordeel van de cliëntenraad.

Artikel 4 Subsidieverlening

De subsidieverlening op grond van deze verordening vindt plaats met inachtneming van afdeling 4.2.3 van de Awb en de Algemene subsidieverordening van de gemeente Aa en Hunze.

Artikel 5 Aanspraak op ondersteuning

1. Uitkeringsgerechtigden, Anw-ers en Nuggers, alsmede personen als bedoeld in artikel 10, tweede lid van de wet, hebben aanspraak op ondersteuning bij arbeidsinschakeling en op de naar het oordeel van het college noodzakelijk geachte voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling.
2. Het college doet een aanbod dat past binnen de criteria die gesteld zijn in deze verordening en het in artikel 3 lid 1 genoemde beleidsplan.

Artikel 6 Verplichtingen van de belanghebbende

1. Een uitkeringsgerechtigde die door het college een voorziening wordt aangeboden is verplicht hiervan gebruik te maken.
2. De persoon die deelneemt aan een voorziening is gehouden aan de verplichtingen die voortvloeien uit de wet, de Wet Structuur Uitvoering Werk en Inkomen (Wet SUWI), alsmede aan de verplichtingen die het college aan de aangeboden voorziening heeft verbonden.
3. Indien een uitkeringsgerechtigde die deelneemt aan een voorziening niet voldoet aan het gestelde in het tweede lid kan het college een maatregel opleggen conform hetgeen hierover is bepaald in de afstemmingsverordening.
4. Indien de persoon die gebruik maakt van een voorziening niet voldoet aan het gestelde in het tweede lid, kan het college de kosten van die voorziening dan wel de subsidie geheel of gedeeltelijk terugvorderen.

Artikel 7 Budget- en subsidieplafonds

1. Het college kan bij uitvoeringsbesluit een of meerdere subsidie- of budgetplafonds vaststellen voor de verschillende voorzieningen. Een door het college ingesteld subsidie- of budgetplafonds vormt een weigeringsgrond bij de aanspraak op een specifieke voorziening.
Het college kan een plafond instellen voor het aantal personen dat in aanmerking komt voor een specifieke voorziening.

HOOFDSTUK 3 VOORZIENINGEN

Artikel 8 Algemene bepalingen over voorzieningen

1. In het beleidsplan, als bedoeld in artikel 3, wordt vastgelegd welke voorzieningen het college in ieder geval kan aanbieden, alsmede de voorwaarden die daarbij gelden voor zover daarover in deze verordening geen nadere bepalingen zijn opgenomen.
2. Het college kan, in aanvulling op de verplichtingen die voortvloeien uit de wet, aan de voorziening nadere verplichtingen verbinden.
3. Het college kan een voorziening beëindigen:
 - a. Indien de persoon die aan de voorziening deelneemt zijn verplichtingen als bedoeld in artikel 5 lid 2 van deze verordening niet nakomt;

-
- b. Indien de persoon die deelneemt niet meer behoort tot de doelgroep van de wet;
 - c. Indien de persoon algemeen geaccepteerde arbeid aanvaardt, waarbij geen gebruik wordt gemaakt van deze voorziening;
 - d. Indien naar het oordeel van het college de voorziening onvoldoende bijdraagt aan een snelle arbeidsinschakeling.
4. Het college kan ten aanzien van de voorzieningen, bedoeld in de artikelen 9 tot en met 16 nadere regels stellen. Deze regels kunnen betrekking hebben op :
 - a. De voorwaarden waaronder een voorziening wordt aangeboden.
 - b. De weigeringsgronden bij het aanbieden van voorzieningen.
 - c. De intrekking of wijziging van de subsidieverlening of -vaststelling.
 - d. De aanvraag van en de besluitvorming over subsidies en premies.
 - e. De betaling van subsidies en het verlenen van voorschotten.
 - f. Het vragen van een eigen bijdrage.
 - g. Overige criteria voor het aanbieden van voorzieningen en het verstrekken van subsidies.

HOOFDSTUK 4 INSTRUMENTEN VOOR REÏNTEGRATIE

Artikel 9 Werkstages

1. Het college kan aan de personen, bedoeld in artikel 1, onderdeel c, een werkstage aanbieden, gericht op arbeidsinschakeling.
2. Het doel van de werkstage is het opdoen van werkervaring, met behoud van uitkering, dan wel het leren functioneren in een arbeidsrelatie.
3. Deze werkstage duurt maximaal 6 maanden.
4. Het college plaatst de persoon alleen indien door zijn plaatsing de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en indien door zijn plaatsing geen verdringing plaatsvindt op de reguliere arbeidsmarkt.
5. In een schriftelijke overeenkomst worden tenminste vastgelegd het doel van de werkstage, alsmede de wijze waarop de begeleiding plaatsvindt.

Artikel 10 Werkervaringsbanen

1. Het college kan aan de personen, bedoeld in artikel 1, onderdeel c, een werkervaringsbaan aanbieden.
2. Naast de persoon als bedoeld in het eerste lid, kan de werkervaringsbaan ook worden aangeboden aan de persoon die in het kader van de Wiw, dan wel het ID-besluit een dienstverband heeft.
3. Het doel van de werkervaringsbaan is uitstroom naar een reguliere baan.
4. De werkervaringsbaan duurt maximaal 1 jaar en kan in bijzondere gevallen met maximaal één jaar worden verlengd.
5. In een schriftelijke overeenkomst worden tenminste vastgelegd het doel van de werkervaringsbaan, alsmede de wijze waarop de begeleiding plaatsvindt.
6. Het college stelt nadere regels met betrekking tot de overgangsregeling van de ID-werknemers en WIW-werknemers.

Artikel 11 Participatiebanen

1. Het college kan aan de personen, bedoeld in artikel 1, onderdeel c, een participatiebaan aanbieden.
2. Het doel van de participatiebaan is de deelname aan het maatschappelijk leven en kan als eerste opstap naar reguliere arbeid dienen. De participatiebaan wordt met behoud van uitkering verricht.
3. De participatiebaan duurt maximaal twee jaar en bedraagt niet meer dan 20 uur per week.
4. De participatiebaan kan in bijzondere gevallen met twee jaar worden verlengd.
5. De participatiebaan wordt vastgelegd in een trajectplan waarin ten minste het doel van de participatiebaan, de wijze waarop de begeleiding plaatsvindt en de nadere specifieke afspraken worden vastgesteld.

Artikel 12 Leerbanen

1. Het college kan aan de personen, bedoeld in artikel 1, onderdeel c, tot 27 jaar een leerbaan aanbieden.
2. Het doel van de leerbaan is uitstroom naar een reguliere baan.
3. De leerbaan wordt vastgelegd in een trajectplan waarin ten minste de wijze waarop de begeleiding plaatsvindt en de nadere specifieke afspraken worden vastgesteld.

Artikel 13 Instapbanen

1. Het college kan aan de personen, bedoeld in artikel 1, onderdeel c, tot 27 jaar een instapbaan aanbieden.
2. Het doel van een instapbaan is het opdoen van werkervaring gedurende minimaal 6 en maximaal 12 maanden.
3. Aan de werkgever kan een tegemoetkoming in de loonkosten worden verstrekt, gedurende de duur van het arbeidscontract.
4. De instapbaan wordt vastgelegd in een trajectplan waarin ten minste de wijze waarop de begeleiding plaatsvindt en de nadere specifieke afspraken worden vastgesteld.

Artikel 14 Jongeren Ontwikkelings- en ervaringsplaats (JOP)

1. Het college kan aan de personen, bedoeld in artikel 1, onderdeel c, tot 27 jaar een Jongeren Ontwikkelings- en ervaringsplaats aanbieden.
2. Het doel van de Jongeren Ontwikkelings- en ervaringsplaats is het opdoen van aanvullende kennis en ervaring middels een boventallige werkstage, met behoud van uitkering, van maximaal 3 maanden.
3. De Jongeren ontwikkelings- en ervaringsplaats wordt vastgelegd in een trajectplan waarin ten minste de wijze waarop de begeleiding plaatsvindt en de nadere specifieke afspraken worden vastgesteld.

Artikel 15 Direct aan het Werk

1. Het college kan aan de personen, bedoeld in artikel 1, onderdeel c, een werktraject krachtens het project Direct aan het Werk aanbieden.
2. Het doel van het project Direct aan het Werk is het aanbieden van een werktraject aan personen zonder beperkingen, met uitstroompotentie maar met een hoog fraudeprofiel en blijkgevend om geen medewerking te verlenen aan traject richting uitstroom.
3. Direct aan het Werk voorziet met behoud van uitkering voor drie maanden in een realistische werkomgeving bij Alescon.

Artikel 16 Sociale activering

1. Het college kan aan de belanghebbende activiteiten aanbieden in het kader van sociale activering.
2. De activiteiten worden met behoud van uitkering verricht.
3. Sociale activering kan een onderdeel zijn van een traject gericht op arbeidsinschakeling of, als dat vooralsnog niet mogelijk is, zelfstandige maatschappelijke participatie.
4. Sociale activering heeft als doel de uitkeringsgerechtigde, met behoud van uitkering, werkritme op te laten doen en/of te behouden.
5. Sociale activering wordt alleen verricht bij organisaties zonder winstoogmerk.
6. Deze voorziening kan ingezet worden wanneer door burgemeester en wethouders aan de hand van een onderzoek is vastgesteld dat de uitkeringsgerechtigde geen perspectief of pas op (middel)lange termijn een reëel perspectief heeft op regulier werk en dat inzet van de voorziening wenselijk is.
7. Het doel van de sociale activering wordt vastgelegd in een trajectplan waarin ten minste de wijze waarop de begeleiding plaatsvindt en de nadere specifieke afspraken worden vastgesteld.

Artikel 16 a Premie additionele werkzaamheden

1. Het college verstrekt aan uitkeringsgerechtigden die onbeloonde additionele werkzaamheden verrichten conform artikel 10a, zesde lid van de wet een premie van telkens € 200,00.
2. Het recht op een premie als bedoeld in het eerste lid wordt elke zes maanden beoordeeld.
3. De premie wordt geweigerd indien bij de beoordeling blijkt dat de belanghebbende de aan de onbeloonde additionele werkzaamheden verbonden verplichtingen in de voorafgaande zes maanden heeft geschonden.
4. Onverminderd het eerste lid komen ook personen als bedoeld in artikel 7, derde lid van de wet voor een premie in aanmerking indien zij aan alle voorwaarden voldoen.
5. Voor zover de belanghebbende niet beschikt over een startkwalificatie wordt binnen 6 maanden na aanvang van de onbeloonde additionele werkzaamheden door het college bekeken in hoeverre scholing of opleiding kan bijdragen aan vergroting van de kans op inschakeling in het arbeidsproces.
Het college betreft bij deze beoordeling:

- a. Het oordeel van degene in wiens opdracht de belanghebbende de additionele werkzaamheden uitvoert;
- b. De scholingswens van de belanghebbende.

Artikel 16 b

1. Indien de belanghebbende 18 maanden of meer additionele werkzaamheden heeft verricht kan, van degene in opdracht van wie hij deze werkzaamheden uitvoert, een halfjaarlijkse bijdrage verlangd worden.
2. De bijdrage bedraagt een percentage van de in artikel 16a bedoelde premie.
3. De bijdrage wordt enkel verlangd voor zover aan de belanghebbende de premie bedoeld in artikel 16a is uitgekeerd.

Artikel 17 Scholing

1. Het college kan aan personen, als bedoeld in artikel 1 lid c, d en e, een vorm van scholing aanbieden gericht op arbeidsinschakeling.
2. De in het eerste lid bedoelde scholing kan aangeboden worden in de vorm van een subsidie. In beginsel wordt scholing altijd gecombineerd met een werkstage of een werkervaringbaan.
3. Het college stelt bij uitvoeringsbesluit regels ten aanzien van de noodzakelijkheid van de scholing, de duur en de maximale kosten.

Artikel 18 Inkomstenvrijlating

Het college kan aan de uitkeringsgerechtigde met een grote afstand tot de arbeidsmarkt, die inkomsten uit arbeid geniet waarmee een inkomen wordt verworven dat minder bedraagt dan de voor de uitkeringsgerechtigde van toepassing zijnde norm, gedurende 6 aaneengesloten maanden een vrijlating toekennen als bedoeld in artikel 31 tweede lid onder o van de wet.

Artikel 19 Loonkostensubsidies gericht op werkervaringsbanen

1. Het college kan subsidie verstrekken aan werkgevers die met een persoon bedoeld in artikel 1 lid c, een arbeidsovereenkomst sluiten gericht op arbeidsinschakeling.
2. Bij uitvoeringsbesluit stelt het college regels ten aanzien van de duur van de subsidie, de hoogte, en de verplichtingen die aan de subsidie worden verbonden.
3. Minimaal eenmaal per jaar wordt in overleg met de werknemer en de werkgever bezien welke mogelijkheden er voor de werknemer zijn voor arbeidsinschakeling.
4. De subsidie wordt alleen verstrekt indien hierdoor de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en er geen verdringing plaatsvindt ten opzichte van reguliere arbeid.

Artikel 20 Weigeren loonkostensubsidie

1. De subsidie kan worden geweigerd indien de werkgever voor de arbeidskosten van de werknemer een andere subsidie of vergoeding ontvangt.
2. Indien de subsidie niet of in onvoldoende mate besteed wordt voor het doel waarvoor zij is verleend.
3. De subsidie wordt geweigerd indien naar het oordeel van het college door de subsidieverlening de concurrentie verhoudingen verstoord worden, dan wel de subsidieverlening leidt tot het verdringen van reguliere arbeid.
4. De subsidie wordt geweigerd indien het vastgestelde subsidieplafond is bereikt.

HOOFDSTUK 5 VERGOEDINGEN EN TERUGVORDERING

Artikel 21 Overige vergoedingen

1. Het college kan aan een deelnemer van een arbeidsmarktgerichte re-integratieactiviteit een bijdrage verstrekken in de directe kosten die hiervoor moeten worden gemaakt.
2. Het college stelt nadere regels vast over het toekennen van de in lid 1 bedoelde vergoedingen.

Artikel 22 Terugvordering en verlaging

1. Als een persoon die deelneemt aan of heeft deelgenomen aan een voorziening, zijn verplichtingen, als bedoeld in artikel 5 niet nakomt of niet is nagekomen, kan het college de door hem in het kader van die voorziening ten behoeve van deze persoon gemaakte kosten terugvorderen.

2. Bij een uitkeringsgerechtigde kan daarnaast de bijstand worden afgestemd conform hetgeen hierover is bepaald in de Afstemmingsverordening WWB, dan wel artikel 20 van de IOAW of IOAZ.

HOOFDSTUK 6 SLOTBEPALINGEN

Artikel 23 Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen in deze verordening, indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 24 Beslissing van het college in gevallen waarin de verordening niet voorziet

In gevallen, de uitvoering van deze verordening betreffende, waarin deze verordening niet voorziet, beslist het college.

Artikel 25 Citeerwijze en inwerkingtreding

1. Deze verordening kan worden aangehaald als "Reïntegratieverordening Wet werk en bijstand gemeente Aa en Hunze".
2. Deze verordening treedt in werking op de eerste dag na de datum van publicatie en werkt terug tot 1 januari 2009.

Aldus besloten in de openbare vergadering van de raad der gemeente Aa en Hunze, gehouden op

27 januari 2010

De griffier, De voorzitter,

T. Santes Drs. H.F van Oosterhout

Algemene toelichting op de Re-integratieverordening gemeente Aa en Hunze / Wet stimulering arbeidsparticipatie

Op grond van de Wet werk en bijstand (WWB) heeft het college van burgemeester en wethouders de opdracht om te zorgen voor re-integratie van bijstandsgerechtigden, nuggers en Anw-ers. De WWB draagt de gemeenteraad op om een verordening vast te stellen waarin het beleid van de gemeente ten aanzien van haar re-integratietaken wordt neergelegd. Tevens wordt hierin de aanspraak van burgers op ondersteuning bij re-integratie geregeld. In de IOAW en de IOAZ zijn gelijklopende bepalingen opgenomen. In de aanhef zijn de betreffende bepalingen van de IOAW en de IOAZ genoemd zodat deze verordening ook op deze groep van toepassing is. Per 1 januari 2009 is de Wet Stimulering Arbeidsparticipatie (Wet STAP) van kracht. Op grond hiervan heeft de gemeenteraad de verplichting om bij verordening voorzieningen te treffen voor scholing, activeringspremies en loonkostensubsidies. In de re-integratieverordening zoals van kracht met ingang van 1 januari 2005 stonden in hoofdstuk 4 al bepalingen over scholing en loonkostensubsidies. De invoering van de wet STAP heeft nu dan ook alleen nog geleid tot een aanpassing in verband met de invoering van premies voor additionele werkzaamheden en de mogelijke rol van de werkgever daarin, (artikel 16 a en b).

Duidelijk is dat met de invoering van de WWB het accent is komen te liggen op de arbeidsinschakeling en re-integratie van uitkeringsgerechtigden, met andere woorden "werk voor inkomen". De belanghebbende is hier zelf verantwoordelijk voor en is te zien als een werkzoekende. Lukt dit om bepaalde redenen niet zelf, dan kan hij ondersteuning vragen.

De klant kan aanspraak maken op ondersteuning. Dat wil echter niet zeggen dat hij de ondersteuning ontvangt die hij het meest wenselijk acht. Er wordt een individuele beoordeling gemaakt welke ondersteuning het meeste bijdraagt aan de arbeidsinschakeling. De klant is hier verplicht aan deel te nemen. Als deze verplichting in onvoldoende mate wordt nagekomen, kan een maatregel worden opgelegd op grond van de Maatregelenverordening

De WWB en de Wet STAP vragen de gemeenteraad om het re-integratiebeleid in een (re-integratie-) verordening vast te leggen. De gemeenten zijn zelf verantwoordelijk voor het ontwikkelen van re-integratie-instrumenten (voorziening in de terminologie van de WWB). De markt op dit terrein is sterk in beweging en voorzieningen worden verder ontwikkeld. Van belang is dat effectief ingespeeld wordt op deze ontwikkelingen. Deze verordening is dan ook niet uitputtend, maar deels kaderstellend. Via een door de raad vast te stellen beleidsplan en de jaarlijkse verantwoording hierover door het college, kan adequaat worden ingespeeld op nieuwe ontwikkelingen. Verder is het van belang dat er bij re-integratie maatwerk wordt geleverd. Om hier goed op in te kunnen spelen is er voor gekozen het college de bevoegdheid te geven om binnen het door deze verordening aangegeven kader nadere beleids- en uitvoeringsregels vast te kunnen stellen.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 Begripsbepalingen

Hierbij is zoveel mogelijk aangesloten bij de begripsbepalingen van de WWB.

Artikel 2 Opdracht college

In het eerste lid is de opdracht aan het college vormgegeven analoog aan artikel 7 van de WWB. Hoewel belanghebbende aanspraak kunnen maken op ondersteuning, is er geen afdwingbaar recht op ondersteuning op de manier zoals de belanghebbende dat het liefst zou zien.

Artikel 3 Beleidsplan

Het door de gemeente vorm te geven re-integratiebeleid is nieuw en in ontwikkeling. Dit betekent dat niet vaststaat op welke wijze voorzieningen en instrumenten het meest effectief ingezet kunnen worden. Zoals ook in de algemene toelichting is vermeld, is mede daarom gekozen voor de systematiek om niet alles in de verordening te regelen, maar ook gebruik te maken van beleidsplannen en uitvoeringsregels. Het beleidsplan geeft het kader aan waarbinnen het college dient te handelen. Het plan wordt periodiek opnieuw vastgesteld en geldt voor een termijn van maximaal 4 jaar.

Omdat het re-integratiebeleid nog in ontwikkeling is, is ervoor gekozen om niet uitputtend vast te leggen welke onderwerpen in het re-integratieplan opgenomen moeten worden.

Het tweede lid biedt de basis voor de verantwoording van het beleid. Het college doet jaarlijks verslag over de uitvoering van het re-integratieplan en aan de hand van dit verslag kan het plan worden bijgesteld. Hierdoor kan worden ingespeeld op nieuwe ontwikkelingen.

In het derde lid wordt de participatie van de cliëntenraad betrokken bij het verslag.

Artikel 4 Subsidieverlening

Door de verwijzing in dit artikel naar de betreffende bepalingen uit de Algemene wet bestuursrecht en de Algemene subsidieverordening, hoeft in deze verordening niet uitvoerig in te gaan op de wijze van subsidieverlening en de algemene voorwaarden die er aan gesteld worden.

Artikel 5 Aanspraak op ondersteuning

De belanghebbende kan aanspraak maken op voorzieningen. Het college bepaalt echter of, en zo ja welke voorziening wordt aangeboden. Dit wordt aan de belanghebbende bij besluit meegedeeld.

Artikel 6 Verplichtingen van de belanghebbende

Indien is vastgesteld welke voorziening het meeste bijdraagt aan zijn arbeidsinschakeling c.q. re-integratie, is de belanghebbende verplicht deze te accepteren. In die zin wordt deelname aan een voorziening, gelijk gesteld met het aanvaarden van algemeen geaccepteerde arbeid.

Artikel 7 Subsidie- en budgetplafonds

De gemeente kan, om de financiële risico's te beheersen, een verdeling maken van de middelen over de verschillende voorzieningen. Het uitgeput zijn van begrotingsposten kan echter nooit een reden zijn om aanvragen voor voorzieningen te weigeren. Om dat wel mogelijk te maken dient in de verordening te worden opgenomen dat het mogelijk is subsidie- en budgetplafonds in te stellen.

De WWB stelt dat het ontbreken van financiële middelen alleen geen reden kan zijn voor de afwijzing van een aanvraag. De gemeente dient dan na te gaan welke andere, goedkopere alternatieven er beschikbaar zijn. Dit houdt dus in dat er geen algemeen plafond ingesteld kan worden. Wat wel kan is dat per voorziening een plafond wordt ingebouwd; dit laat de mogelijkheid open dat er naar een ander instrument wordt uitgeweken. Het college heeft de bevoegdheid om plafonds in te stellen. De vastgestelde plafonds moeten binnen het in het re-integratieplan vastgestelde kader blijven.

Een budgetplafond geldt voor de overige uitgaven die het college doet in het kader van voorzieningen. Een subsidieplafond geldt voor voorzieningen die subsidies inhouden. Een subsidieplafond dient wel bekendgemaakt te worden vóór de periode waarvoor deze geldt (art. 4:27 lid 1 Awb).

Artikel 8 Algemene bepalingen over voorzieningen

In de lijn van het systeem van deze verordening strekt dit artikel ertoe enkele zaken te regelen die te maken hebben met alle voorzieningen, ook die voorzieningen die niet met name in de verordening zijn opgenomen. Het eerste lid geeft daarom aan dat de verordening geen uitputtende opsomming van voorzieningen bevat.

Het tweede lid geeft het college de bevoegdheid om aan een voorziening nadere verplichtingen te verbinden. Dit kunnen verplichtingen van diverse aard zijn. Zo kan bepaald worden dat met de belanghebbende gedurende het traject op gezette tijden de voortgang wordt besproken.

Het derde lid geeft aan dat het college een voorziening kan beëindigen en in welke gevallen zij dat kan doen. Onder beëindigen wordt hierbij ook verstaan het stopzetten van de subsidie aan een werkgever.

Het vierde lid geeft het college de algemene bevoegdheid om voor voorzieningen nadere regels te stellen. Dit heeft met name tot doel om bij subsidieverstrekking de uitvoering zo veel mogelijk aan het college over te laten. De bepaling over het vragen van een eigen bijdrage heeft betrekking op de doelgroep Nuggers. Immers van deze groep is het niet vanzelfsprekend dat zij op een laag inkomensniveau zitten. Het vragen van een eigen bijdrage, eventueel gerelateerd aan de hoogte van het inkomen, kan dan op zijn plaats zijn.

Artikel 9 Werkstages

De werkstage wordt ingezet om personen uit het kansrijke bestand actief te houden en werkervaring en arbeidsritme niet verloren te laten gaan. De werkstage vindt plaats met behoud van uitkering en duurt ten hoogste 6 maanden.

Artikel 10 Werkervaringsbanen of re-integratiebanen

De werkervaringsbaan is onderdeel van het traject om uitstroom te realiseren. Het gaat om een combinatie van loonkostensubsidies en jobcoaching om de belanghebbende werkervaring te laten opdoen. Afhankelijk van de afstand tot de arbeidsmarkt kan de hoogte van de loonkostensubsidie variëren.

Artikel 11 Participatiebanen

Een participatiebaan wordt ingezet om de belanghebbende met een grote afstand tot de arbeidsmarkt actief en betrokken te houden bij de maatschappij. Het werk zal plaatsvinden op maatschappelijk van groot belang geachte functies. Aan participatiebanen kan worden deelgenomen met behoud van uitkering.

Artikel 12 Leerbanen

Deze banen zijn voor jongeren tot 27 jaar, zonder startkwalificaties, om te kunnen deelnemen aan het MKB-leerbanen project. Het project richt zich primair op het preventieve traject binnen het onderwijs. Daarnaast gaat het om reguliere arbeidsplaatsen waarbij een interne opleiding wordt geboden, vaak nog met een officiële startkwalificatie. Bijvoorbeeld politie, landmacht, NS, gezondheidszorg, etc.

Artikel 13 Instapbanen

Jongeren tot 27 jaar die geen regulier werk kunnen vinden wordt via zogenaamde instapbanen de kans geboden om gedurende 6 maanden werkervaring op te doen. De werkgever krijgt een tegemoetkoming in de loonkosten via de gemeente. De bedoeling van instapbanen is om bovenformatief of regulier extra banen voor jongeren te creëren.

Artikel 14 Jongeren Ontwikkelings- en ervaringsplaatsen (JOP)

Een JOP is een tijdelijke boventallige werkstage van drie maanden. Jongeren tot 27 jaar kunnen via een JOP aanvullende kennis en (werk)ervaring opdoen. Aan een JOP kan worden deelgenomen met behoud van uitkering.

Artikel 15 Direct aan het Werk

Dit betreft een project waarbij belanghebbenden met een hoog frauderisicoprofiel en perspectief op werk geen mogelijkheden mogen krijgen om andere activiteiten te ontplooiën dan legaal aan het werk te zijn. Het project voorziet in een werkplek voor 36 uur per week, bij Alescon voor drie maanden, met behoud van uitkering.

Artikel 16 Sociale activering

De gemeente wil voorkomen dat (groepen) mensen buitengesloten raken van het maatschappelijk verkeer. Sociale activering is één van de instrumenten die de gemeente in dit kader inzet. Doel van de sociale activering is het bevorderen van zelfstandige maatschappelijke participatie (zelfredzaamheid) voor personen die naar verwachting niet, of pas op langere termijn kunnen worden toegeleid naar de arbeidsmarkt.

Artikel 16 a en b Premie additionele werkzaamheden (Wet STAP)

De Wet STAP regelt een aantal zaken met betrekking tot de participatieplaatsen en loonkostensubsidies. Artikel 8 van de WWB - zoals dit per 1 april 2009 luidt - verlangt van de Raad dat zij regels stelt met betrekking tot de hoogte van de premie, alsmede de eventuele inzet van scholing of opleiding, als er sprake is van een persoon die algemene bijstand ontvangt en die in het kader van een door het college aangeboden voorziening onbeloonde additionele arbeid verricht. Daarbij vraagt artikel 8, tweede lid van de WWB specifiek om regels te stellen met betrekking tot de hoogte van de premie in relatie tot de armoedeval. Per 1 januari 2005 waren reeds regels opgenomen over scholing, participatieplaatsen en loonkostensubsidies. Met betrekking tot de hoogte van de participatiepremies is aansluiting gezocht bij de hoogte van de meedoenpremies die verstrekt worden bij de vaststelling van een plan van aanpak of in het kader van een traject gericht op arbeidsre-integratie.

Bijdrage van de inlenende organisatie

In artikel 16b van deze verordening is de mogelijkheid opgenomen om van de organisatie waar de betrokkene zijn werkzaamheden verricht een bijdrage te vragen in de uit te keren premie. In de praktijk komt het veelvuldig voor dat participatieplaatsen worden vormgegeven in organisaties die geheel of grotendeels afhankelijk zijn van gemeentelijke subsidie. In dat geval is het vragen van een bijdrage in de premie niet logisch. In het ISD beleidsplan voor 2010 wordt beschreven in welke gevallen een bijdrage gevraagd wordt en hoe hoog die bijdrage behoort te zijn.

Besluit

Het (niet) aanbieden van scholing door het college is géén besluit in de zin van de Awb. In de wet wordt namelijk gesproken over het aanbieden van scholing, en niet van vaststellen. Een aanbod sec is niet gericht op een rechtsgevolg. Verstrekking van de premie en verlenging van de participatieplaats vloeien rechtstreeks voort uit artikel 10a WWB en hebben daarmee wel een zelfstandig rechtsgevolg, en zijn dus wel een besluit in de zin van de Awb.

Huidige trajecten werken met behoud van uitkering

De Wet STAP kent geen overgangsrecht en heeft dus in beginsel onmiddellijke werking. Dit houdt in dat indien iemand op dit moment reeds langer dan 6 maanden additionele arbeid heeft verricht deze op grond van artikel 10a WWB een recht kan doen gelden op een premie en aanspraak kan maken op een scholingsaanbod.

Maximale termijn participatieplaatsen

De Wet STAP is een kaderwet die regels stelt ingeval een participatieplaats langer duurt dan zes maanden. De maximale termijn is – na de twee mogelijke verlengingen – 4 jaar. Het staat de gemeente

duis vrij om te kiezen voor een kortere termijn, bijvoorbeeld van 2 jaar. In dat geval zijn de bepalingen van de Wet STAP alleen van toepassing voor zover deze betrekking hebben op die periode van 2 jaar.

Artikel 17 Scholing

Het aanbieden van scholing als een voorziening staat niet op zich. In beginsel wordt scholing altijd gecombineerd met een werkstage of een werkervaringsbaan. Voorop staat dat de aansluiting met de wereld van werk niet verloren gaat. In individuele gevallen kan hiervan worden afgeweken, bijvoorbeeld bij alleenstaande ouders met kinderen. Zij kunnen wellicht de opleiding combineren met zorgtaken.

Artikel 18 Inkomstenvrijlating

De WWB biedt de gemeenten de mogelijkheid om in individuele gevallen inkomsten uit arbeid voor de periode van maximaal zes aaneengesloten maanden vrij te laten tot 25% van deze inkomsten tot een wettelijk vastgesteld maximum per maand indien naar het oordeel van het College van burgemeester en wethouders de vrijlating bijdraagt aan arbeidsinschakeling. Er is voor gekozen om belanghebbenden die een grote afstand hebben tot de arbeidsmarkt voor deze inkomstenvrijlating in aanmerking te laten komen. Dit houdt in dat belanghebbenden die door het CWI zijn ingedeeld in fase 1 en 2 niet voor de vrijlating in aanmerking komen. Het argument is dat deze categorie niet beloond hoeft te worden voor iets waartoe zij op grond van de afstand tot de arbeidsmarkt in staat moeten worden geacht.

Artikel 19 Loonkostensubsidies gericht op werkervaringsbanen

Voor het in dienst nemen van een werknemer op een werkervaringsbaan kan de werkgever een loonkostensubsidie verkrijgen. Een tijdelijke loonkostensubsidie maakt het voor werkgevers aantrekkelijk om een werkervaringsbaan aan te bieden aan personen die wat minder productief zijn of een grotere afstand tot de arbeidsmarkt hebben. Bij gesubsidieerde arbeid kan het gaan om een dienstbetrekking met een reguliere werkgever of met een re-integratiebedrijf.

Er wordt uitgegaan van een werkweek van 32 uur. Dit betekent niet dat er niet meer uren gewerkt mogen worden, alleen zal de subsidie niet toenemen. Deze blijft afgestemd op een werkweek van 32 uur. Het is ook mogelijk dat er minder dan 32 uur wordt gewerkt. In dat geval zal de subsidie evenredig afnemen. Bij een werkervaringsbaan van 16 uur wordt de subsidie op maximaal 50% van de maximale subsidie vastgesteld.

De subsidie is aan een maximum gebonden. Al naar gelang de situatie kan een lager bedrag aan subsidie worden verleend, ook al gaat het om een werkweek van 32 uur.

Werkervaringsbanen zijn zowel in de collectieve sector als in de marktsector mogelijk. Er is geen limiet aan het aantal medewerkers dat in dienst wordt genomen. De subsidieverlening voor werkervaringsbanen mag echter niet tot concurrentievervalsing leiden. Ook moet verdringing van reguliere arbeid worden voorkomen.

Het is van belang dat de subsidie wordt aangevraagd voordat het dienstverband wordt aangegaan. Dit om goed te kunnen beoordelen in hoeverre het dienstverband voldoet aan de voorwaarden van een werkervaringsbaan.

Ter uitvoering van de subsidieverlening kan het college nadere beleidsregels vaststellen. In deze beleidsregels zal voornamelijk worden ingegaan op de uitvoering van de subsidieverlening.

Artikel 20 Weigeren subsidie

In dit artikel is een aantal specifieke weigeringsgronden opgenomen die gelden naast de weigeringsgronden die genoemd zijn in de Awb. Op grond van de Awb kan een subsidie worden geweigerd indien gegronde reden bestaat dat:

- de activiteiten niet of niet geheel zullen plaatsvinden;
- de aanvrager niet zal voldoen aan de subsidie verbonden verplichtingen;
- de aanvrager niet op een behoorlijke wijze rekening en verantwoording zal afleggen over de verrichte activiteiten en de daaraan verbonden uitgaven en inkomsten, voor zover deze voor de vaststelling van de subsidie van belang zijn.

Verder kan de subsidie worden geweigerd indien de aanvrager:

- in het kader van de aanvraag onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en deze verstrekking tot een onjuiste beschikking op de aanvraag heeft geleid;
- failliet is verklaard of aan hem surseance van betaling is verleend, dan wel een verzoek daartoe bij de rechtbank is ingediend.

Wil de subsidieverlening niet tot concurrentievervalsing leiden, dan moet een cumulatie van subsidies worden voorkomen. Om dit te bereiken is in het derde bepaald dat alleen subsidie wordt verleend indien de werkgever geen andere subsidie ontvangt voor de arbeidskosten van de werknemer (lid 1).

Subsidieverlening mag de concurrentieverhouding niet verstoren. Ook mag het niet leiden tot verdringen van reguliere arbeid. Er wordt dan ook geen subsidie verleend indien in een periode van 6 maanden voor de aanvang de werkervaringsbaan een of meer arbeidsovereenkomsten of aanstellingen tot het verrichten van vergelijkbare arbeid zijn beëindigd op grond van bedrijfseconomische redenen.

Artikel 21 Overige vergoedingen

Dit artikel geeft het college de mogelijkheid om vergoedingen te verstrekken in de kosten van een arbeidsmarktgerichte re-integratieactiviteit. Naast de in deze verordening genoemde voorzieningen, kan het noodzakelijk zijn om kosten voor de belanghebbende te vergoeden om de laatste belemmeringen richting arbeidsinschakeling weg te nemen. Het kan bijvoorbeeld niet zo zijn dat het ontbreken van fi-

nanciële middelen om reiskosten te betalen het voeren van een sollicitatiegesprek in de weg staat. De vergoeding c.q. subsidie dient ten dienste van de arbeidsinschakeling te staan.

Artikel 22 Terugvordering en verlaging

In dit artikel wordt het verband met de afstemmingsverordening gelegd. In het tweede en derde lid wordt bepaald dat verleende subsidie of gemaakte kosten in geval van het in onvoldoende mate deelnemen aan een voorziening of het verstrekken van onjuiste of onvolledige informatie, kunnen worden teruggevorderd. Bij uitkeringsgerechtigden geldt dat ook kan worden overgegaan tot verlaging van de uitkering op grond van de afstemmingsverordening.